

ДОНЪ АЛФОНСЪ

За права Бога, юначе, длѣженъ съмъ да ва наградѣжъ. — Приемете прочее тѣзи кыссѣжъ.

ДЖЕНАРО

Благодарѣжъ. Като влизамы въ службѣ на република-та давамы речъ че нещѣ да приемамы ступена пара отъ чуждытѣ царіе. Между туй, ако дозволява Ваше Высочество щѣжъ зема и щѣжъ раздамъ пары-тѣ въ мое име на тѣзи юначны войны.

(Той показва стражары-тѣ)

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Раздайте ги.

(Дженаро зима кыріжъ-тѣ)

— Нѣ тогыва ще да пиете съ мене, споредъ обычай-тѣ на нашы-тѣ прѣдеды, както истинскы прѣатели, една чаша отъ мое-то сиракузско вино.

ДЖЕНАРО

Съ благодареніе, милостивый господарю.

ДОНЪ АЛФОНСЪ

И да ви направѣжъ почетъ както трѣба, понеже вы сте избавили животъ-тѣ на баща ми, щѣжъ задѣлжѣжъ госпожя херцогыня да ви налѣе сама да пиете.

(Дженаро ся покланя и отива та раздава пары-тѣ на войницы-ты които сж въ дѣно-то на театро-то. — Херцогъ-тѣ извиква)

— Рустигело!

(Рустигело дохожда съ табла-та)

— Остави табла-та възъ тѣзи масса. Добрѣ.

(Като хваща дона Люкреція за рѣка-та)

— Госпоже, слушайте що щѣжъ да кажѣжъ на този человекъ. — Рустигело, скрѣй ся задъ тѣзи врата съ сабія-та въ рѣка; ако чуешъ този звѣнецъ, да влезешъ. Върви сега. [Рустигело излиза и ся скрива задъ вратата]